

feer saaledes ikke, hvorpaa man vil støtte Paastanden om at de 3200 Rd. skulde være en Normalgage. Et ganske andet Spørgsmaal er det, hvorvidt dog alligevel 3200 Rd. maatte kunne siges i og for sig at være en tilstrækkelig Gage. Herom er det nu vist ikke at vente, at Alles Meninger skulle kunne forenes; men jeg troer dog, at der er flere Omstændigheder, som maae tages i Betragtning, netop ved disse Embeder, hvorom der her er Spørgsmaal, naar man vil sordømme den Bisperne tillagte Gage som alfor urimelig stor. Der er her ikke blot det almindelige Hensyn at tage; der er her Spørgsmaal om Embedsstillinger, som ere de høieste i hele den geistlige Sphære; hvortil de høre, som staae som det øverste Maal; hvortil der kan naaes, og som man altsaa maa forudsætte kun vilde naaes under Forudsætning af ganske særegen Dygtighed og Begavelse og en lang Embedstid i tidligere Stillinger. Dette er et Hensyn, som ogsaa kommer frem og kan komme frem med Hensyn til andre højere Embeds-Stillinger; men der er desuden ogsaa med Hensyn til de heromhandlede Stillinger endnu et Par andre Fordringer, som paa en særegen og stærk Maade gjøre sig gjældende, det er Fordringerne til Sjælfrihed og Godgjørenhed. (En Stemme: Det gjælder om os Alle!) Ja! det er vistnok Dyder, som Enhver maa ønske at udøve, og det er ogsaa Dyder, som man jo tør antage vilde kunne udøves, selv om Gagerne ikke ere saa store, som her er Spørgsmaal om; men det kan dog ikke vel nægtes, at der gives visse Stillinger, som fremfor andre medføre ganske ualmindelige Krav i saa Henseende, og at det, ikke at kunne fyldestgjøre disse Krav, bliver for dem, der besæde disse Stillinger, ikke blot, hvad det ogsaa er for andre Folk, en personlig Ubehagelighed, en Nægtelse af en personlig Glæde; men tillige virkelig kommer til noget at skade selve Stillingen, hvis de deri ikke idetmindste til en vis Grad kunne udøves. Jeg troer, at det er Hensyn, som med fuld Føle maae tages i Betragtning, naar Spørgsmaalet er om Størrelsen af den Gagering, hvorom her er Tale. Der maa tillige her tages i Betragtning, at der ikke er Tale om at aflægge Embederne

med betydelig større Indtægter end tidligere; der er netop Spørgsmaal om det Modsatte. Der er Spørgsmaal, om at indskrænke de Indtægter, som ellers vilde tilflyde disse Embedsmænd. Det er ganske vist, at, dersom det var Tilfældet, at der var Spørgsmaal om at udstyre disse Embedsmænd saaledes, at det skulde kunne kaldes luxuriøst, saaledes at de kom til at udfolde en stor Pomp og Herlighed, ja, saa kunde man sige: det er Noget, som vistnok tidligere har været Tilfældet med disse Embedsmænd som med flere andre, ligesom det endnu er Tilfældet med det Slags Embedsmænd paa flere andre Steder; men det have vi nu løstrevet os fra. Det er imidlertid en stor Misforstaaelse, dersom man troer, at der virkelig af vedkommende Bisper skulde kunne udfoldes en stor Glæde og Herlighed med de Indtægter, som her er Spørgsmaal om, selv om de ganske bleve saaledes, som det er foreslaaet i Finanslovsforslaget. Jeg troer, at de, der hende Noget til Forholdet, vilde see, at det virkelig er Noget, der ikke kan tænkes paa. Naar de vilde drage Sammenligninger med, hvilke Befolknings og Udgifter der, selv i de borgerlige Stillinger, ere forbundne med et Liv, som kaldes luxuriøst, saa vilde de see, at det vilde gaae selv Sjællands Biskop meget galt, dersom han vilde forsøge paa med de Indtægter, der ere tillagte ham i Finanslovsforslaget, at gaae frem paa lignende Maade.

Der er imidlertid foruden disse Betragtninger, om hvilke det, som sagt, ikke paa nogen Maade kan være min Tanke, at de skulle finde almindelig Samklang her i Thinget, et andet Punkt, hvorom jeg dog haaber idetmindste hos endeel af de ærede Medlemmer af Thinget at finde Sammenstemning, og som jeg specielt maa fremhæve netop her, og det er, at de Gageansættelser, hvorom der her er Spørgsmaal for de 3 Biskopper over Sjællands, Lollands og Falsters samt Viborg Stift have fundet Sted under den Forudsætning, at Bestemmelserne om deres Gage, saaledes, som de ere optagne i Finanslovsforslaget, maatte betragtes som endelige, hvorfor de ogsaa ere optagne i de til dem udfærdigede allerhøieste Bestallinger. De Vedkommende